

quievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentionis mea.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus Gloria Patri. Adjuvabit. **V.** Elégit eam Deus, & praelégit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Cum iucunditate.

Capitulum.

Ecclesi 24. b

In platéis sicut cinnamómum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha élécta dedi suavitatem odoris.

R. breve. Elégit eam Deus, * Et praelégit eam. Elégit. **V.** In ta-

bernaculo suo habitare facit eam. Et praelégit Glória Patri. Elégit. **V.** Diffusa est grátia in lábis tuis. **R.** Propter eam benedixit te Deus in aeternum.

In secundis Vesperis, Antiphona, Psalmi, Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis. 151.

V. Desponsatio est hodie Sanctae Mariae Virginis. **R.** Cujus vita inclyta cunctis illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Desponsatio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiae, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio. Famulis tuis, quæsumus, ut supra. 151.

OFFICIUM

B. MARIE VIRGINIS

DE GUADALUPE, MEXICANÆ,

SIVE REGNI NOVÆ HISPANIÆ,

Quod in omnibus Dominiis Catholico Hispaniarum Regi subjectis recitandum sub ritu Dupl. maj. die ab Ordinariis assignanda (exceptis Dominica) Benedictus Papa XIV. benigne concessit.

DUPLEX MAJUS.

Omnia dicuntur ut in Festo ad Nives die v. Augusti, præter propria.

Ad Magnificat, Antiphona. Elégi, & sanctificavi locum istum, ut sit ibi Nomen meum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Oratio.

Deus, qui sub beatissimæ Virginis Mariæ singulari patrocinio constitutos perpetuis beneficiis nos comulari voluisti: præsertim supplicibus tuis; ut ejus hodie commemoratione lætamur in terris, ejus conspectu perfruamur in cælis. Per Dóminum nostrum, &c.

Ad Matutinum, omnia ut in Festo ad Nives, præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j.

Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogénita ante omnem creaturam. Ego feci in cælis, ut ori-rétur lumen indeficiens, & sicut nébula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Gyrum cæli circumivi sola, & profundum abyssi penetravi, in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra steti: &

in omni populo, & in omni gente primatum habui: & omnium excellentium & humilium corda virtute calcavi: & in his omnibus requiem quesivi, & in hereditate Dómini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Créator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabitata, & in Israel hereditare, & in electis meis mitte radices.

R. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: ejus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus. * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. **V.** Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

Lectio ij.

AB initio, & ante secula creata sum, & usque ad futurum seculum non desinam, & in habitacione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine Sanc-

Bbbb 2

tórum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odor meum dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: & quasi storax, & galbanus, & angula, & gutta, & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mistum odor meus.

R. Quæ est ista, quæ ascendit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol? **T**erribilis, ut castrórum æcies ordinata? **F**ilia Sion, tota formosa, & suavis es: pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis.

Lectio ij.

Ego quasi terebinthus extēdi ramos meos, & rami mei honoris, & gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. In me gratia omnis viæ & veritatis, in me omnis spes vitæ & virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis implēmini: Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & favum. Memoria mea in generationes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esuriunt: & qui bibunt me, adhuc sitiunt. Qui audit me, non confundentur: & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidunt me, vitam æternam habebunt.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tanquam Jerusalem: **V**iderunt eam filie Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudavē-

runt eam. **V**. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt Glória Patri. Viderunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

De Verbis Apocalypsis, cap. 12.

Fidelis planè, & præpotens Mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus. Nec ipsa mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: invenietur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediátore ad Mediátorem istum, nec alter nobis utilior quam Maria. Quid ad Marlam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile. Quod si (ut verè sunt) plena omnia pietatis, & gratiæ, plena mansuetudinis, & misericordiæ, quæ ad eam pertinent, inveneris; age grátias ei, qui talem tibi mediatricem benignissimam miseratione providit. Omnibus omnia facta est, omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi: captivum redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus grátiam, Angelus lætitiæ, denique tota Trinitas glóriam.

R. Signum magnum apparuit in cœlo, mulier amicta sole, & luna sub pèdibus ejus. **E**t in cæpite ejus corona duodecim stellarum.

V. Fundamenta ejus in montibus sanctis, diligit Dóminus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. Et in cæpite.

Lectio v.

Nimirum ea est, quæ velut æternum solem induit sibi. Quemadmodum enim ille super bonos, & malos indifferenter oritur, sic ipsa quoque præterita non discutit mèrita; sed omnibus sese exorabilem,

omnibus clementissimam præbet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratúr affectu. Nam & defectus omnis sub ea, & quiquid fragilitatis, seu corruptionis est, excellentissimam quadam sublimitate præ cæteris omnibus excedit, & supergréditur creatúris, ut mérito sub ejus pèdibus luna esse dicatur. Amplectamur Mariæ vestigia, fratres mei, & devotissimam supplicatione beatis illius pèdibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Virtus Altissimi obumbrabit tibi. Nihil itaque mirum, si sub tali obumbráculo talis etiam muliere sustineatur amictus. Mulier amicta sole, Induimini Dóminus Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Dómina! quam próxima! immò quam intima fieri meruisti! quantum invenisti grátiam apud Deum! In te manet, & tu in eo: & vestis eum, & vestiris ab eo. Vestis eum substantiâ carnis, & vestiris ab eo glóriâ suæ majestatis.

R. Quæ est ista, quæ progreditur quasi auróra consurgens: **P**ulchra ut luna, electa ut sol?

V. Quasi arcus refulgens inter nebulas glóriæ, & quasi flos rosarum in dièbus vernis. Pulchra ut luna.

Lectio vi.

In cæpite, inquit, ejus corona stellarum duodecim. Dignum planè stellis coronari caput, quod & ipsi longe claríus micans, ornet eas potius quam ornatur ab eis. Quidni coronent sydera quam sol vestit? sicut dies verni, circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Quis illas æstinet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ regium diadéma compactum est? Supra hóminem est coronæ hujus rationem expónere, indicare compositionem. (Hætenus S. Bernardus.) In

ea ferè specie anno millésimo quingentesimo trigésimo primo mirabiliter pieta Deiparæ Imágo, Mexici apparuisse fertur, quæ inibi loci prope urbem, ubi pio Neophyto ædem sibi sacram prodigio dicitur designasse, magnifico excépta Templo, ingenti cõlitorum populórum, ac miraculorum frequentia. Quam prætereà ut presentissimum adversus públicas, privatæque calamitates præsidium, Archiepiscopus Mexicánus, ut reliqui etiam illarum partium Antistites, ómnium Ordinum consensione, in primariam adlegit novæ Hispaniæ Patrónam, ritèque electam Benedictus Decimusquartus auctoritate Apostolicâ declaravit, atque Officiam propriam, & Missam sub titulo beate Virginis Mariæ Guadalupensis recitari concessit.

R. Elégi, & sanctificavi locum istum: **U**t sit ibi nomen meum, & permâneat oculi mei, & cor meum ibi cunctis dièbus. **N**on fecit taliter omni nationi, & judicium sua non manifestavit eis. Ut sit ibi. Glória Patri. Ut sit ibi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

In illo tempore: Exurgens Maria, abiit in montanã cum festinatione, in civitatem Juda. Et intravit in domum Zachariæ, & salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

De Verb. Apocalypsis, cap. 12.

circa finem.

Mirabatur Elisabeth personam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut veniat Mater Dómini mei ad me? Commendabat & vocem salutantis, adiciens: Ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo. Et beatificabat fidem creden-

tis, Beata, inquit, que credidisti. Magna quidem præconiã: sed & devota humilitas nihil sibi passa retinere, in eum magis universa refudit, cujus in se beneficia laudabantur.

R. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: **A.** Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. **V.** Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia.

Lectio viij.

TU, inquit magnificas Matrem Domini, sed magnificat anima mea Dominum. In voce mea filium perhibes exultasse in gaudio, sed exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: & ipse quoque tamquam amicus sponsi, gaudet ad vocem sponsi. Beata esse dicis: quæ credidisti: sed credulitatis & beatitudinis causa respectus est super-næ pietatis, ut ex hoc magis beatam me dicant omnes generationes, quia ancillam humilem & exiguum respexit Deus. Verumtamen numquid putamus, fratres, Elisabeth Sanctam in eo, quod per spiritum utique loquebatur, errasse? Absit. Beata planè quam respexit Deus, & beata que credidit. Hic enim magnus divinæ respectiõnis exitit fructus.

R. Beata me dicent omnes generationes: **A.** Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. **V.** Et misericordia ejus a progenie in progenies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Ineffabili siquidem artificio Spiritus superveniens, tantæ humilitati magnanimitas tanta in secretario virginei cordis accessit, ut quod videlicet nec humilitas tanta minuit magnanimitatem, nec magnanimitas tanta humilitatem. Sed cum in sua æstimatiõne tam humilis esset, nihilominus & in promissionis credulitate magnanimitas; ut quæ nihil aliud quam exiguum sese reputabat ancillam, ad inscrutabile Sacramentum nullatenus se dubitaret electam, & veram Dei & hominis Genitricem crederet mox futuram. Jam te Mater misericordiæ, per ipsum sincerissimæ tuæ mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus Luna, mediatricem sibi apud Solem Justitiæ constitutam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, & Solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam verè amavit præ omnibus, & ornavit stolâ gloriæ induens, & coronam pulchritudinis ponens in capite tuo.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Non fecit taliter omni nationi, & judicia sua non manifestavit eis.

Oratio ut supra.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, cum Commemoratione festi sequentis diei.

Ad Magnificas, Antiphona.

Leva in circuitu oculos tuos, & vide Omnes isti congregati sunt, venient tibi: filii tui de longe venient, filia tuæ de latere surgent.

Oratio ut supra.

OF-

OFFICIUM
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS
B. V. MARIÆ,
Omnium Dominiorum Catholico Hispaniarum
Regi subsectorum
PATRONÆ PRINCIPALIS,

Quod singulis Sabbatis festo Duplici, vel Semiduplici non impeditis ab omnibus & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, qui in eisdem Dominis ad horas Canonicas tenentur, sub Ritu Semiduplici (exceptis tamen temporibus Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum etiam sine jejunio, ac illis Sabbatis, in quibus secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ, aut de festo Duplici, vel Semiduplici translato) recitari posse ac valere, Clemens Papa XIII. die 14. Martii 1767. concessi, & indulsi.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias Adæ. **Psalmi consueti de Sancta Maria, ut in ejus Officio parvo: Antiphona.** Tota pulchra es Maria, & macula non est in te. **Añã.** Tu glória Jerusalem, tu lætitia Israël, tu honorificentiã populi nostri. **Añã.** Vox enim tua dulcis, & facies illa tua decora nimis. **Antiphona.** Que est ista, que ascendit de deserto, delicias affluens, innixa supra dilectum Filium?

Capitulum.

Prov. 8. 1

Ego diligentes me diligo: & qui manè vigilant ad me, inveniunt me. In visis justitiæ ambulato, ut ditem diligentes me. Qui operantur in me, non peccabunt. Qui eludant me, vitam æternam habebunt.

Hymnus: Ave maris stella, ut in Officio parvo B. M. V. cxvij.

V. In Conceptione tua, Virgo, immaculata fuisti. **R.** Ora pro nobis Patrem, cujus Filium peperisti.

Ad Magnificas, Antiphona.

Quam pulchri sunt gressus tui filia principis! Collum tuum, sicut turris eburnæ, oculi tui divini, & comæ capitis tui, sicut purpura Regis. Quam pulchra es, & quam decora charissima! alleluia.

Oratio.

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum preparasti: quesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii sui prævisa, eam ab omni labe præservasti; nos quoque mundos ejus intercessiõne ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum nostrum, &c.

Ad Matutinum, Invictorium.

Immaculatam Conceptionem Virgini-

nis Mariæ celebrémus, * Christum ejus præservatorem adorémus Dóminum. *Psalmus.* Venite, exultémus. *r. Hymnus.* Quem terra, ut in Officio parvo B. M. V. cxix.

In primo Nocturno, Antiphona. Multæ filiæ. *Psalmus.* Dómine Dóminus noster, ut in Officio parvo, cxxxvij. *Añs.* Multæ filiæ congregaverunt sibi divitias, tu verò supergréssa es univérsa. *Añs.* Surrexerunt. *Psalmus.* Cœli enarrant. *Añs.* Surrexerunt filii ejus, & beatissimam prædicaverunt: vir ejus, & laudávit eam. *Añs.* Fortitúdo. *Psalmus.* Dómini est terra. *Antiphona.* Fortitúdo & decor indumentum ejus, byssus & púrpura vestis illius. *V.* Liberásti me Dómine ex ore leónis. *R.* Et a cornibus unicornium humilitátem meam.

Lectiones j. Nocturni, de Scriptura occurrente.

R. j. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogénita ante omnem creaturam. Ego in cœlis feci, ut oriretur lumen indeficiens. * Et sicut nebula texti omnem carnem. *V.* Gyrum cœli circuívi sola, & profundum abyssi penetrávi: & in omni pópulo, & in omni gente primátum tenui. Et sicut.

R. ij. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis implémini: * Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & favum. *V.* Qui audit me, non confundétur: & qui eludicant me, vitam æternam habebunt. Spiritus.

R. iij. Meum est consilium, & æquitas: mea est prudentia, mea est fortitúdo: * Per me Reges regnant, per me Principes imperant, & potentes decedunt iustitiam. *V.* Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilant ad me, invénient me. Per

me Reges. Glória Patri. Per me Reges.

In secundo Nocturno, Antiphona. Quid vidétis. *Psalmus.* Eruciat, ut in Officio parvo, xxxix. *Antiphona.* Quid vidétis in Sunamite, nisi choros castrórum? *Añs.* Aquæ multæ. *Psalmus.* Deus noster refúgium. *Añs.* Aquæ multæ non potuerunt extingueré charitátem: nec flumina peccatórum óbruent Mariam. *Añs.* A custódia. *Psalmus.* Fundaméta. *Añs.* A custódia matutina usque ad noctem sperávit Maria in Dómino: quia copiosa apud eum redemptio. *V.* Eruciat a framae, Deus, ánimam meam. *V.* Et de manu canisínicam Matrem meam. **MENSIBUS MAJO ET JUNIO.**

In secundo Nocturno, De Expositione S. Gregórii Pape in libros Regum.

LECTIO iv. In 1. Reg. 1. **F**UIT vir unus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim. Postest hujus montis nómine, beatíssima semper Virgo Maria, Dei Génitrix, designári. Mons quippé fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem, electionis suæ dignitátem transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis erexit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitátem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium fuit, quia altitúdo Mariæ supra omnes Sanctos refulsit. Nam sicut mons altitudinem, ita domus designat habitatiónem.

R. Equitatu meo in curribus Pharaonis assimilavi te, amica mea, pulchra sunt genæ tuæ, sicut túrturis.

* Faciámus adjutórium simile sibi. *V.* Eò quòd castitátem amáveris, virúmque nescieris, ideo & manus Dómini confortávit te, & eris benedicta in ætérnum. Faciámus.

LECTIO v.

MONS quippé, & domus apte dicitur, quæ dum incomparabilibus est illustráta méritis, Dei Unigénito, in quo recumberet, sacrum præparávit úterum. Nam mons in vértice móntium Mariæ non fieret, si supra Angelórum altitudinem hanc divina fecunditas non leváret. Et domus Dómini non fieret, si in ejus ventre, per assumptam humanitátem, Verbi divinitas non jaceret. Sed recte mons Ephraim, id est, frugifer dicitur, de qua óptimus fructus, id est, novus homo generátur. Quam certe in fecunditátis suæ glória pulchram ornátamque Prophéta respiciens, ait: Egrediétur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascéndet. *R.* Fac tibi arcam de lignis lævigatis: ruptique sunt fontes abyssi magnæ, * Et factum est diluviúm peccáti super omnem terram. *V.* Arca verò Desera eleváta est in sublime, & ferebátur super aquas, operiete sunt omnes montes ex-celsi Sanctórum. Et factum es.

LECTIO vj.

DE hujus namque montis fructu David Deo exultans ait: Confiteantur tibi pópuli Deus, confiteantur tibi pópuli omnes, terra dedit fructum suum. Terra quippé fructum suum dedit, quia quem virgo péperit, non concépit maritali ópere, sed sancti Spiritus obumbrátione. Hinc eadem Regi & Prophéta a Dómino dicitur: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Hinc Isaias ait: Erit fructus terræ sublimis. Nam quem virgo genuit, non solum homo sanc-

tus fuit, sed etiam potens Deus. De hoc fructu ad eandem beatam Virginem, Elisabeth salutante dicitur: Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.

R. Fiat mihi sanctuárium, & habitábo in medio eórum. Arcam de lignis Sethim compingite: & deaurábis eam auro mundissimò intus & foris.

* Et pones super mensam panes propositionis in conspéctu meo semper. *V.* Inspice, & fac secundúm exemplar, quod tibi in monte monstrátum est. Et pones super. Glória Patri. Et pones.

MENSIBUS JULIO, AUGUSTO, ET SEPTEMBRI.

Ex libro S. Augustini Episcopi. De Genesi contra Manicheos.

LECTIO iv.

Dominus noster Jesus Christus (ut inquit Apóstolus) factus est ex sémine David secundúm carnem, id est, tamquam de limo terræ, cum homo non esset, qui operáretur in terra; quia nullus homino operátus est in Virgine, de qua natus est Christus. Fons autem ascendebat de terra, & irrigábat omnem faciem terræ. Facies terræ, id est, dignitas terræ, Mater Dómini Virgo Maria rectissimè accipitur, quam irrigávit Spiritus sanctus, qui fontis & aquæ nómine in Evangelio significátur: ut qualis Adam de limo terræ, talis homo illo fieret. Qui constitútus est in paradiso, ut operáretur ibi, & custodiret, id est, in voluntáte Patris, ut eam impleret, atque serváret. *R.* Equitatu meo in curribus Pharaonis assimilavi te amica mea, pulchra sunt genæ tuæ, sicut túrturis. *V.* Faciámus adjutórium simile sibi. *V.* Eò quòd castitátem amáveris, virúmque nescieris, ideo & manus

De.

Dominum confortavit te, & eris benedicta in æternum. Faciamus.

Ex libro ejusdem de Natura & Gratia contra Pelagianos.

Lectio vi.

Cum de peccatis agitur, de sancta Virgine Mariæ, propter honorem Domini, nullam proorsu habere volo questionem. Inde enim scimus, quod ei plus gratiæ collatum fuerit ad vincendum omni ex parte peccatum, quod concipere ac parere meruit eum, quem constat nullum habuisse peccatum. Hæc ergo Virgine excepta, si omnes illos Sanctos & Sanctas, qui in Scripturis sanctis non modo non peccasse, verum etiam justè vixisse referuntur, cum hic viverent, congregare possimus, & interrogare, utrum essent sine peccato; quid fuisse responsuros putamus? Quantilibet fuerint in hoc corpore excellentiæ sanctitatis, si interrogari potuissent, unâ voce clamassent illud, quod ait Joannes Apostolus: Si dixerimus, quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.

R. Fac tibi arcam de lignis lavigatis. Ruptique sunt fontes abyssi magnæ, & factum est diluvium peccati super omnem terram. **V.** Arca verò Deifera elevata est in sublime, & ferebatur super aquas, operitque sunt omnes montes excelsi sanctorum. Et factum est.

Ex libro Sancti Ildephonsi Archiepiscopi Toletani.

Contra eos, qui disputant de virginitate & parturitione B. Mariæ.

Lectio vii.

Totum quicquid in Maria fuit, possedit Spiritus sanctus: quoniam virtus Altissimi eam obum-

bravit. Quod si virtus Altissimi ab omni æstu peccati eam obumbravit in conceptu & in partu; sicut ab omni æstu libidinis libera fuit, ita & ab omni pressura maledictionis non ex sese, sed ex virtute Altissimi immūnis & aliēna fuit. Quapropter cogitent isti disputatores naturarum leges, cogitent & divinorum rerum virtutes: quia non ex natura rerum divinæ leges pendunt, sed ex divinis legibus naturæ rerum, & leges manare probantur.

R. Fiat mihi sanctuarius, & habitabo in medio eorum. Arcam de lignis Sethim compingite: & deaurabis eam auro mundissimo intus & foris.

V. Et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper. **V.** Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est. Et pones super. Glória Patri. Et pones.

MENSIBUS OCTOBRE,
Novembri & Decembri.

Extra Adventum.

Ex libro Sancti Anselmi Episcopi De excellentia virginis.

Lectio iv.

Summa Dei sapientia nullam in massa creationis humanæ viam invenit, per quam (ut disposuerat) in mundum veniens, tam luctuosæ perditioni subveniret, donec ad istam, de qua loquimur, Virginem ventum esset. Sed hæc, mox ubi in mundum per humanæ generationis lineam venit, tantâ omnis boni virtute & constantiâ perfectè resplenduit, ut eam ipsa sapientia Dei verè dignam judicaret, per quam in homine veniens, non modo reatum primorum hominum, sed & totius mundi peccata deleret, & diabolum sui operis inimicum cum suis elideret, necnon damna

ecclésiæ patriæ illuc hominem deducendo redintegraret.

R. Equitatu meo in curribus Pharaonis assimilavi te amica mea, pulchra sunt genæ tuæ, sicut turritis.

V. Faciamus adiutorium simile sibi. **V.** Eo quod castitatem anaveris, virumque nescieris, ideo & manus Domini confortavit te, & eris benedicta in æternum. Faciamus.

Ex lib. ejusdem de conceptu Virginali.

Lectio v.

Decēbat, ut Christi Conceptio de Matre purissima fieret. Nempe decens erat, ut eâ puritate, quæ major sub Deo nequit intelligi, Virgo illa nitēret; cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo aequalem sibi gēnitum tamquam seipsum diligēbat, ita dare disponēbat, ut naturaliter esset unus idēque communis Dei Patris, & Virginis Filius; & quam ipse Filius substantiāliter facere sibi Matrem eligēbat, & de qua Spiritus sanctus volēbat, & operaturus erat, ut conciperetur & nasceretur ille, de quo procedēbat.

R. Fac tibi arcam de lignis lavigatis: ruptique sunt fontes abyssi magnæ, & factum est diluvium peccati super omnem terram. **V.** Arca verò Deifera elevata est in sublime, & ferebatur super aquas, operitque sunt omnes montes excelsi Sanctorum. Et factum est.

Ex dictis diversorum Sanctorum.

Es Presbyteris Achaje, ut refert Aloysius Lipomannus.

Lectio vi.

Andreas Apostolus: Quomodo de immaculata terra factus fuerat homo primus, necessarium fuit, ut de immaculata Virgine natus Christus, vitam æternam, quam omnes perdidierant, repararet. Au-

gustinus: Sicut primus Adam de limi materia figuratus est, ita secūdus Adam, quasi de intacta ac rudi terra, de Virginis carne formatus est. Hieronymus: Hæc est hortus conclusus, fons signatus, puteus aquarum viventium, ad quam nulli poterunt dari irruimpe-re, nec prevaluit fraud inimici, sed permansit sancta mente & corpore, multis donorum privilegiis sublimata. Idem in Psalmos: Pulchre Propheta appellat Virginem, nubem diēti. Nubes enim illa non fuit in tenebris, sed semper in luce. Anselmus: O benedicta super mulieres, quæ Angelos vincis puritate, & Sanctos superas pietate!

R. Fiat mihi sanctuarius, & habitabo in medio eorum. Arcam de lignis Sethim compingite, & deaurabis eam auro mundissimo intus & foris. **V.** Et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper. **V.** Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi monte monstratum est. Et pones super. Glória Patri. Et pones.

In tertio Nocturno, Antiphona. Quæ est ista. Psalm. Cantate. Añã. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumi ex arboribus myrrhæ, & thuris, & universi pulveris pigmentarii? Antiph. Ferculum. Psalm. Dominus regnavit. Añã. Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani, columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum, mediâ charitate constravit. Añã. Quæ est ista. Psalm. Cantate. Añã. Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata isto. V. Verè Dominus est in loco sancto istius, & ego nesciebam.

R. Non est hic aliud, nisi domus Dei

Dei, & porta cæli. Pater noster. Absolutio. A vinculis. *V.* Jube domine.

MENSIBUS MAJO ET JUNIO.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 11. d.

IN illo tempore: Loquente Jesu, ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi. Super Luc. 11.

Post expressionem fraudis Judæicæ, & reprobationem fraudis expressæ, subdit hic Evangelista commendationem veritatis apertæ. Et hoc quidem conveniens erat, ut manifestatâ veritate, veritas ipsa seipsam manifestans, laudaretur manifeste coram tota multitudine. In descriptione autem hujus commendationis laudativæ tria introduciuntur. Primum, est conditio personæ laudantis. Secundum, est expressio laudis divinæ. Tertium, est approbatio laudis expressæ.

R. Omnes moriémur, quia in Adam peccavistis. Quid habes Esther elevata in populis? Ego sum frater tuus, noli timere, non morieris. Non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. Non exstinguetur in nocte lucerna tua, & non timébis à frigore nivis. Non enim.

Lectio viij.

Duplex autem notatur conditio in persona laudante, scilicet virilitas, & modicitas. Virilitas notatur in hoc, quod vocem extollébat, secundum illud Isaia: Exalta in fortitudine vocem tuam, qui evangelizas Jerusalem: exalta, noli timere. Modicitas in hoc, quod quædam mulier non nominata, nec

nobilis, sed de turba, ut impleretur illud Psalmistæ: Pauper & inops laudabunt nomen tuum. Ex quo apparet, quod laudator divini nominis non debet esse timidus, ut laudare non audeat; nec timidus, ut laudare erubescat, sed virilis & humilis.

R. Filius meus parvulus est, & delicatus. Domus, quam edificavi volo, talis esse debet, ut in cunctis nationibus nominetur. Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparavit impensas. Elegi, & sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. Et ob hanc. Glória Patri. Et ob hanc.

Lectio ix.

Undè cum quidam ex timore tacèrent, quidam blasphemarent ex superbia & timore: hæc mulier humilis, & virilis, nec tacent cum timidus, nec vituperavit cum blasphemis. Magna ejus fiducia, quæ inter blasphemos confitetur Dei Filium. Ideo poterat ei dici illud, quod dictum est à Domino mulieri Chananæ: O mulier, magna est fides tua, quæ scilicet tantum te fortificavit: cum in Proverbiis dicatur: Mulierem fortem, quis inveniet? In te verificatum est illud Ecclesiastici: Fundamenta æterna supra petram solidam, sic mandata Dei in corde mulieris sancta.

Te Deum laudamus. 12.
MENSIBUS JULIO, AUGUSTO ET SEPTEMBRI.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 11. d.

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus

Beatus

venter, qui te portavit. Et reliqua.

De Homilia Sancti Bonaventuræ Episcopi.

In Comment. super Luc. 11.

Audat hæc mulier Christum Dei Filium, extollens laudis ejus præconium ex beatitudine matris, quasi dicat: Beata mulier, quæ portavit tam bonum filium. Et rectè, quia decébat sexum femineum sic laudare, nec tantum feminas, immò etiam viros. Nam supra dixit Virgo: Ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Fuit autem venter Virginis beatus propter tria privilegia: quia (ut dicit Bernardus) fuit sine corruptione secunda, sine gravidine gravida, & sine dolore puérpera. Undè dici potest illud Isaia: Quis audivit unquam tale? Et quis vidit huic simile?

R. Omnes moriémur, quia in Adam peccavistis. Quid habes Esther elevata in populis? Ego sum frater tuus, noli timere, non morieris. Non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. Non exstinguetur in nocte lucerna tua, & non timébis à frigore nivis. Non enim.

Lectio viij.

Fuit etiam beatus propter tria miracula. Primum est, conjunctio infinite distantium: Deus enim ibi factus est homo, Creator creatura, Immensus parvus, Verbum infans, Æternus temporalis, secundum illud Joannis: Et Verbum caro factum est. Secundum miraculum est, quia qui fecit ventrem, factus est in ventre. Undè in Psalmis dicitur: Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei. Et post: Homo natus est in ea: & ipse fundavit eam Altissimus. Tertium miracu-

lum, quia qui continet omnia, continetur in ventre: & ille ibi capitur, quem totus non capit orbis. Undè cantat Ecclesiæ: Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

R. Filius meus parvulus est, & delicatus. Domus, quam edificavi volo, talis esse debet, ut in cunctis nationibus nominetur. Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparavit impensas. Elegi & sanctificavi locum istum; ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. Et ob hanc. Glória Patri. Et ob hanc.

Lectio ix.

Nec tantum beatificat ventrem propter portationem, sed ubera propter lactationem, cum subjungit: Et ubera, quæ suxisti. Ex quo datur intelligi, quod à solis uberibus beatissima Virginis lactatus fuit. Quod designatum fuit in Mòyse, qui lactari, ut dicitur, noluisset muliere Ægyptiaca. Et idèd quesita fuit mulier Hebræa, scilicet mater propria, sicut in Exodo legitur. Ideo autem junxit ista duo, ut ostenderetur Virgo Maria fuisse Mater Christi vera & perfecta: quia non solum genuit, sed & educavit; & sicut verè educavit, ita verè genuit.

Te Deum laudamus. 12.
MENSIBUS OCTOBRI, NOVEMBRI & DECEMBRI.

Extra Adventum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 11. d.

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

De

De Homilla Sancti Bonaventuræ
Episcopi.

In Comment. super Luc. 11.

AT ille dixit: Quinimodò beati qui audiunt verbum Dei. Hoc non dixit adversando, sed potius superaddendo, quasi diceret: Non solum beatus venter, qui portavit me Verbum caro factum, verum etiam beator, qui suscepit verbum à me prolatum. Unde & Maria non tantum beata fuit, quia Christum gestavit in carne; verum etiam beator, quia ipsum perfectissime gestavit in mente, secundum quod dicit Augustinus: Beator fuit Maria concipiendo fidem Christi, quam carnem Christi. Beatus est enim omnis, qui audit & obedit, secundum illud ipsius Domini apud Joannem: Si hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea. Et ideo subdit: Et custodiunt illud.

B. Omnes moriemini, quia in Adam peccavistis. Quid habes Esther elevata in populus? Ego sum frater tuus, nolli timere, non morieris: Non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. **V.** Non extinguetur in nocte lucerna tua, & non timebis à frigore nivis. Non enim.

Lectio vii.

IN quo verbo Christus noluisset laudari Matris cognitionem carnalem per se, (nam & supra Joannes dixit Judæis: Ne cooperitis dicere: Patrem habemus Abraham) sed spiritualem: quia sanctior est corporum. Et ideo cum quaererent eum mater & fratres eius, dixit: Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater, soror, & mater est. Et propter hoc Virgo Maria fuit laudabilis in concipiendo, quia fide concepit. Et ideo

dixit ei Elisabeth: Beata, quæ credidisti, quoniam perficietur ea, quæ dicta sunt tibi à Domino.

B. Filius meus parvulus est, & delicatus. Domus, quam edificari volo, talis esse debet, ut in cunctis nationibus nominetur. *** Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparavit impensas. V.** Elegi, & sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. Et ob hanc Glória Patri. Et ob hanc.

Lectio ix.

EX quo apparet mira commendatio veritatis, quæ omnes sibi adherentes beatos efficit: non solum adherentes carnali cognitione, ut Virgo Maria; verum etiam spiritali dilectione, sicut quælibet anima sancta. Ut enim dicit Augustinus: Beatitudo est gaudium de veritate. Ad quod gaudium devenient, qui veritatem audiunt, diligunt, & faciunt, secundum illud Ecclesiastici: Qui audit me, non confundetur: Qui operantur in me, non peccabunt. Qui eliciant me, vitam æternam habebunt.

Te Deum laudamus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Domine tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum. **Psalmus.** Dominus regnavit, cum reliquis. **Añã.** Hæc est domus Domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. **Antiphona.** Fundavit eam Altissimus, qui super maria fundavit eam, & super flumina preparavit illam. **Antiphona.** Dominus custodit te ab omni malo Maria, custodivit animam tuam, introitum tuum, & exitum

tuum

tuum in seculum. **Antiphona.** Fluminis impetus laetificat civitatem Dei, sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Capitulum.

Prov. 8. b

Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilat ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligentes me. Qui operantur in me, non peccabunt. Qui eliciant me, vitam æternam habebunt.

Hymnus. O gloriôsa Virginum, ut in Officio parvo E. M. V. **V.** Non accedet ad te malum.

B. Neque flagellum appropinquabit tabernaculo tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quam pulchra es amica mea, columba mea, immaculata mea, & odor vestimentorum tuorum super omnia aromata.

Oratio.

DEus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii sui prævisa, eam ab omni labe præservasti; nos quoque mundos ejus intercessionem, ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Ad Tertiam, Antiphona. Hæc est domus Domini. **Capitulum.** Ego diligentes, ut supra.

B. br. Liberasti me Domine. *** Ex ore leonis.** Liberasti. **V.** Et à cornibus unicornium humilitatem meam. **Ex ore.** Glória Patri. Liberasti. **V.** Eruisti à fræmea, Deus, animam meam. **B.** Et de manu canisunicam Matrem meam.

Ad Sextam, Antiphona.

Fundavit eam.

Exech. 44.

Capitulum. Porta hæc clausa erit: non aperietur, & vir non transibit

per eam: quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam, eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

B. br. Eruiisti à fræmea, *** Deus,** animam meam. Eruiisti. **V.** Et de manu canisunicam Matrem meam. Glória Patri. Eruiisti. **V.** Verè Dominus est in loco sancto isto, & ego nesciebam. **B.** Non est hic aliud nisi domus Dei, & porta cæli.

Ad Nonam, Antiphona.
Fluminis impetus.

Capitulum.

Prov. 8. b

Beatissimus homo qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostium mei. Qui me invenierit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino.

B. brevè. Verè Dominus est in loco sancto isto, *** Et ego** nesciebam. Verè. **V.** Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. Et ego. Glória Patri. Verè. **V.** Scalam vidit Jacob, cujus cacumen cælum tangebat. **B.** Angelos quoque descendentes, qui eam lumine replerant.

Ad Vesperas, Antiphona.

Nihil est candoriss, nihil est splendoriss, nihil est virtutiss, quod non resplendeat in Virgine gloriôsa. **Psalmi ut in primis Vesperis Antiphona.** Quæ neque serpentis persuasione decipere, nec ejus venenosis afflatibus infecta est. **Añã.** Hanc, quam tu despicias, Manichææ, Mater mea est, & de manu me fabricata. **Añã.** Decuit Virginem eâ puritate nitere, quâ major sub Deo nequit intelligi. **Añã.** Hæc est virga, in qua nec nodus originalis, nec cortex actualis culpæ fuit.

Capitulum, & reliqua omnia, si non

non occurrat Festum Duplex; de
Dominica.

Pro Commemoratione Concep-
tionis Beatæ Mariæ, Antiphona.
Unica est columba mea, una est
perfecta mea, una est Genitricis suæ
electa. Vidérunt eam animæ sanc-
tæ, & immaculatam prædicaverunt.
✠ Dómine, diléxi decorem domus
tuæ. **R.** Et locum habitatiónis gló-
riæ tuæ.

Oratio.

DEus, qui per immaculatam
Virginis Conceptionem dig-
num Filio tuo habitaculum præpa-
rasti: quasumus, ut qui ex morte
eiusdem Filii sui prævisa, eam ab
omni labe præservasti; nos quoque
mundos ejus intercessióne, ad te
pervenire concedas. Per eundem
Dóminum nostrum Jesum Christum
Filium tuum.

OFFICIUM
S. JACOBI APOSTOLI,
HISPANIARUM
APOSTOLI ET PATRONI,

Et indulto Clementis Papæ IX. dato Romæ 23. Julii 1667 recitandum
in omnibus Hispaniarum Regnis sub ritu Semiduplici, omnibus Feriis
secundis non impeditis festo novem Lectionum, excepto Adventu,
Quadragesima, Vigiliis, & Feria secunda Rogationum.

OFFICIUM

Incipit à primis Vesperis, &
Incipit in ii. Vesperis Dominicæ sicut
Comm. S. Jacobi.

Ad Magnificat, Antiphona.
Misit Heródes rex manus, ut affil-
geret quosdam de Ecclesiá, occidit
autem Jacobum fratrem Joánnis
gládio. ✠ In omnem terram exivit
sonus eórum. **R.** Et in fines orbis
terre verba eórum.

Oratio.

Esto Dómine plebi tuæ sanctifi-
cator & custos: ut beati Jacó-
bi Apostóli tui munita præsidii, &
conversatióne tibi placeat, & secu-
ra mente deserviat. Per Dóminum.

Deindè Antiph. Sancta Maria,
& reliqua Suffragia consueta.

Ad Matutinum, omnia usque ad
Lectiones de Comuni Apostolorum.

In primo Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.

R. i. Procédens Jesus juxta mare
Gallæe, vidit duos fratres, Jacó-
bum Zebedæi, & Joánnem fratrem
eius, in navi, ✠ Et vocávit eos:
quí statim relictis rétib; & patre,
secúti sunt Dóminum. ✠ Erant
Jacobus & Joánnes fratres in navi
cum Zebedæo patre eórum, reficién-

tes rétia sua. Et vocávit.

R. ii. Vocávit ad se Dóminus Jacó-
bum Zebedæi, & Joánnem fratrem
Jacóbi, & fecit ut essent secum in-
ter duodecim, & ut mitteret eos
prædicare. ✠ Et impósuit eis nóm-
ina, Boanérghes, quod est, filii ton-
itru. ✠ In omnem terram exivit
sonus eórum, & in fines orbis ter-
ræ verba eórum. Et impósuit.

R. iii. Cúm venisset Jesus in do-
mum principis synagógæ, ✠ Non
permisit intráre secum quemquam,
nisi Petrum, & Jacobum, & Joá-
nnem, & matrem puéllæ.
✠ Et dixit: Nolite flere, non est
mórtua puélla, sed dormit. Non.
Glória Patri. Non.

MEMSIBUS MAJO, ET JUNIO.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.
Sermone 43. de Sanctis.

SI ómnium Sanctórum Mártyrum
grata nobis debet esse solénni-
tas, fratres charissimi, quantò grá-
tior eórum, qui præsentem secúti
sunt principem Mártyrum? Si agnó-
rum, quantò magis arietum? illórum
enim filii, non generatióne carnis,
sed imitatióne virtutis facti sunt om-
nes, qui postérius usque ad mortem

Cccc con-